

Split, dne 12.1.2022.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukošćanska 6

21 000 SPLIT

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103, zastupan po stečajnom
upravitelju Anti Gabelici, iz Splita, Mažuranićevo šetalište 55.

PODNEŠAK STEČAJNOG UPRAVITELJA

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

Prilog.

Nastavno na sadržaje podnesaka vjerovnika Milana Biuka i dr., od dana 10.01.2022.godine navodim kako slijedi:

1. Vještaka Juru Malenicu je imenovao Trgovački sud svojim rješenjem od 03.08.2018.godine, a koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči ovog suda, te su navodi iz podneska Biuka i dr. od 10.01.2021.godine a koji sugeriraju suprotno potpuno neistiniti, i predstavljaju običnu klevetu.

Ne određuje vještak (bilo koji) po kojoj cijeni će se konačno prodati nekretnina ukoliko se ista prodaje putem javne (ovdje elektroničke) dražbe, u bilo kojem, pa i u ovom stečajnom postupku. To isključivo određuje tržište, odnos iskazane potražnje za takovom (bilo kojom) nekretninom, odnosno okolnost želi li netko (bilo tko) uplatiti jamčevinu i stavljati ponude na javnoj dražbi. Ukoliko postoji više ponuditelja, nekretnina (bilo koja) se može prodati i po višestruko većoj cijeni od procijenjene, pa je tako mogla biti unovčena i ova. No nitko osim društva Adris Grupa d.d. uopće nije htio niti uplatiti jamčevinu na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi, pa slijedom toga nitko osim tog društva nije niti htio, a niti mogao dražbovati za veću cijenu od one (početne cijene) po kojoj se je ta nekretnina prodavala na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi.

2. Kako sam to prethodno jasno navodio i o tome dostavio konkretne dokaze, privatno naručena vještva od strane Zorana Miletića iz 2015. i 2016.g. nikad nije prihvatilo bilo koje tijelo stečajnog postupka, niti je bilo koji vjerovnik odnosno sudionik postupka na bilo koji način postupao po istima (tako primjerice niti RH).

Naratori ovog „uratka“ (a i drugih uradaka) za koje se ne zna imaju li bilo kakvo formalno obrazovanje, samoprovani „stručnjaci“ za pravo, poreze, građevinu itd., vrlo neuvjerljivo i krajnje prozorno kao gotove „fakte“ nastoje javno prezentirati vlastita tumačenja takvih vještava, uporno spominju silne milijune „nečega“ a da pri tome upravo oni sami, niti bilo tko treći, a niti „njihov“ stečajni upravitelj Zoran Miletić po tim istim vještavima ništa nisu htjeli napraviti (niti podnijeti prijave, niti tužiti), iako ih nitko u tome nije priječio, niti ih je mogao spriječiti... O svemu tome, a inače su vrlo glasni, u svojim „uradcima“ mudro „utihnu“... Toliko o njihovoj vjerodostojnosti...

Kao što u svojim komentarima znakovito „šute“ i o tome da su i oni a i svi drugi vjerovnici 1. višeg isplatnog reda izgubili jedinu realnu mogućnost za namirenjem (dijela) svojih tražbina temeljem tadašnje mogućnosti izdvajanja iz unovčene stečajne mase iznosa od 5 % na ime troškova utvrđenja predmeta razlučnog prava, tj. iznosa od ukupno 16.202.334,90 kuna, koja mogućnost je od stupanja na snagu novog stečajnog zakona, tj. od 2015.godine egzistirala sve do ožujka 2019.godine (kada je zauzet novi obavezujući stav VTSRH-e oko navedenog), a kako sam to detaljnije pojasnio u svom podnesku od 10.03.2019.godine, dio kojeg dostavljam i u prilogu ovog podneska.

DOKAZ: Uvid u navedeno očitovanje, koje se dostavlja u privitku.

Međutim, zbog svih propusta, nepravilnosti a i nezakonitosti u postupanju „njihovog“ Zorana Miletića i to prvenstveno oko podnošenja tužbi za pobijanje upisanih založnih prava i posljedično tome višegodišnjeg postupka oko njihovog povlačenja, je potpuno nepotrebno izgubljeno vrijeme oko unovčenja hotela Marjan, kako sam to detaljno pojasnio u svom podnesku.

Svakim njihovim podneskom (raznim žalbama i dr. objavljenima na e-oglasnoj ploči) dostavljanim na spis nakon moga imenovanja (a koji podnesci su svi redom bili odbačeni ili odbijeni), upravo su Čaušević, Biuk, i dr. samo prolongirali postupak unovčenja istog hotela, i time su zapravo izravno postupali na svoju a i na štetu svih drugih vjerovnika (ranijih radnika) jer je upravo njima (a i svima ostalima) trebalo biti u interesu da se taj hotel što prije unovči, kako bi mogli namiriti dio (veći dio) svojih tražbina temeljem prednje opisane mogućnosti koja je egzistirala do ožujka 2019.godine, iako je kasniji kupac (Adris Grupa d.d.) svoj interes iskazivao još od 2016.godine.

Zašto im (ili bilo kojoj trećoj osobi) taj hotel nije prodan prije, i zašto su protiv istog društva najprije dostavljana nevjerodostojna pravna mišljenja a kasnije postupanjem Zorana Miletića protiv istoga podnijete i tužbe protivno odredbama Stečajnog zakona (a što su oni gotovo fanatično podržavali) , sve te, a i sve prednje navedene okolnosti dežurni demagozi naravno prikrivaju...

3. Jedini smisao cijele „predstave“ (vjerojatno inicirane od strane treće osobe) u režiji Biuka, i dr., je pokušaj davanja legitimacije postupanju kao i dokumentaciji dostavljanoj na spis od strane Zorana Miletića, a po kojoj niti on, niti oni, a ni bilo tko treći nije htio postupati, odnosno pokušaj relativiziranja utvrđenih nezakonitosti u postupanju Zorana Miletića i to u situaciji kada je javnom ispravom (Poreznim rješenjem) potvrđeno da dotični gospodin kao stečajni upravitelj stečajnog dužnika toj istoj državi od koje sada traži nagradu, nije htio niti obračunati a niti platiti joj dužne poreze i doprinose a što je nedvojbeno krio i u svojim financijskim izvješćima.

Konkretni iznos je sekundaran, ključno u svemu tome je samo postupanje Zorana Miletića upravljeno na direktno oštećivanje RH-e kao vjerovnika stečajne mase i njegova namjera da to sakrije od drugih tijela stečajnog postupka kojima je direktno odgovoran.

Žalosno je što Biuk, Čaušević i dr. niti to nisu u stanju napraviti bez klevetanja, vrijeđanja, spletkarenja i pokušaja namjernog obmanjivanja, što zapravo predstavlja jedini nivo i doseg po kojem oni mogu postupati.

Stečajni upravitelj,
Ante Gabelica.